SĂ ÎNVĂŢĂM DIN EXPERIENŢA SPORTIVILOR SOVIETICI

După întâlnirile prietenești cu luptătorii sovietici

Timp de o săptămână, reprezentativa de lupte a U.R.S.S. a întreprins un turneu în țara noastră, susținând trei întâlniri prietenești în tovărășia selecționatei Republicii noastre Populare. Pe rând, la București și în importantele centre muncitorești Reșița și Arad, prezența și demonstrațiile luptătorilor sovietici, cei mai puternici din lume, au stârnit un entuziasm și un interes deosebit.

Manifestațiile desfășurate cu această ocazie au oglindit din nou dragostea poporului și sportivilor noștri față de Marea Țară a Socialismului victorios, față de glorioșii săi sportivi. Mii de oameni ai muncii, ostași, elevi, studenți și pionieri au întâmpinat în drum pe sportivii sovietici. Cântecele tineretului, glasurile cristaline ale purtătorilor cravatei roșii s'au împletit cu lozincile strigate de mii de voci, în întâmpinarea reprezentanților marelui popor sovietic. Miile de tineri și oameni ai muncii au arătat astfel voința poporului nostru de a lupta neclintit pentru pace, în uriașul front al partizanilor păcii, în fruntea căruia se află U.R.S.S. și genialul învățător al oamenilor muncii din lumea întreagă, Iosif Vissarionovici Stalin.

Turneul întreprins de luptătorii sovietici s'a bucurat de un succes desăvârșit. Măestria luptătorilor sovietici, înalta lor clasă, dârzenia și curajul, cu care au luptat sportivii noștri, organizările excelente ca și un arbitraj foarte bun, au contribuit la reușita celor trei reuniuni.

Cele trei întâlniri s'au terminat cu scorul total de 24-0 în favoarea oaspeților. Multe matchuri s'au terminat însă la diferențe foarte mici de punctaj, fapt care demonstrează clar progresul înregistrat de luptătorii noștri. D'altfel, acest progres a fost scos în evidență atât de antrenorii lotului sovietic cât și de luptătorii sovietici. Imbucurător este faptul că acest progres urmează o serioasă linie ascendentă, fiind vizibil chiar dela Jocurile Mondiale Universitare dela Berlin. Aceasta s'a putut remarca nu numai în evoluția sportivilor de frunte ai acestui sport, dar chiar în lupta desfășurată de către elemente tinere, selecționate în lotul reprezentativ al țării noastre.

Astfel, s'au remarcat în aceste trei reuniuni atât sportivii fruntași cum sunt Dumitru Cuc, Ion Popescu, Nicolae Popovici, Vascu Popovici, Iosef Toezser, Ovidiu Forai, cât și tinerii Alex. Ruszi, Fr. Horvath, Ferdinand Ladislau, Vasile Sincular și Vasile Onoiu. Această creștere cantitativă ca și progresul calitativ au fost posibile datorită îndrumării permanente și sprijinului partidului nostru și însușirii experienței luptătorilor sovietici.

Turneul a fost un minunat prilej pentru luptătorii noștri de a învăța din experiența sportivilor sovietici, cu care s'au întâlnit în aceste trei reuniuni.

Experiența le-a arătat, care le sunt calitățile și unde le sunt punctele slabe. Spre exemplu, luptătorii noștri au făcut progrese tehnice însemnate, dar mai trebue să lucreze pentru a-și desăvârși o tehnică multilaterală. Au luptat deasemeni cu multă voință și au folosit într'o oarecare măsură combativitatea. Sunt elemente talentate și unii au o forță remarcabilă, cum ar fi de pildă D. Cuc, Vascu Popovici, N. Popovici, Alex. Ruszi etc. Dar, ei mai trebue să se antreneze pentru desvoltarea forței și a rezistenței. Trebue mai ales să insiste asupra antrenamentului pentru brațe. Deasemeni, neapărat trebue să insiste și să lucreze pentru sporirea vitezei în acțiune și pentru însușirea trecerii rapide din apărare în atac și invers.

Demonstrațiile luptătorilor sovietici au fost pentru noi o minunată practică a școalei noi în lupte, o demonstrație a tuturor calităților reprezentanților celui mai avansat sport din lume, a sportului sovietic. Maeștrii emeriți și maeștrii sportului sovietic au împărtășit cu dragoste cunoștințele lor sportivilor noștri. A. Bardubahin, A. Teriam, L. Egorov, N. Belov, I. Kotkas etc. au fost nu numai concurenți, ci și prieteni care au ajutat prin experiența lor, prin sfaturi directe după fiecare întâlnire, pe luptătorii noștri.

I. ȘEINESCU

La un antrenament cu maeștrii ciclismului sovietic

Marți dimineața, am putut revedea pe velodromul Dinamo pe toți cei care cu câteva zile mai înainte ne-au entuziasmat prin măestria cu care alergau pe pistă. De data aceasta însă ei nu concurau. Unii lângă alții, cicliștii sovietici și reprezentanții patriei noastre purtau discuții prietenești, schimbau păreri.

Ne-am apropiat de grupul în care se discutau diferite probleme de tehnică și tactică. Alergătorul nostru Oprea primea din partea lui Bataen amănunte în legătură cu sprinturile și pornirile în cursă. „Pentru a ne forma un sprint și o viteză deosebită în antrenamentele pe care le facem, noi ne folosim foarte mult de antrenamentele cu motocicleta (curse cu tracțiune mecanică). In spatele motocicletei poți rula mai ușor și cu o viteză ce nu poate fi realizată numai cu ajutorul forței. Pe ultimii 50—60 metri căutăm să ieșim din plasa mașinei, continuând cursa și căutând să întrecem chiar motocicleta. In ceeace privește plecarea, trebue să-ți spun că o faci defectuos. Incercând să-ți iei viteză prin balansuri, în loc să realizezi ceeace vrei, reduci din viteză. Este necesar să te avânți înainte iar pentru a-ți corecta plecarea defectuoasă (în balansuri) este necesar să strângi cu pulpele capul șeii, mișcarea de avânt făcându-se numai înainte. Forța cu care tragi de ghidon în momentul plecării caută să o difuzezi în egală măsură la ambele mâini".

Lângă ei discutau Igor Ippolitov și Ion Ioniță. „Am observat la voi, în general că poziția șeii și a ghidonului nu vă permite un pedalaj corect. Atât șeaua, cât și ghidonul, trebue astfel aranjate încât, stând pe bicicletă, genunchiul în momentul ridicării lui totale să fie perpendicular pe ax".

„Dacă ați observat spițele bicicletei mele sunt plate — spune Bataen. Această formă aerodinamică ajută la realizarea unei viteze mai mari. Acest fel de spițe pot tăia aerul cu mai multă ușurință. Dacă vă veți modifica spițele și veți purta în timpul curselor de viteză tricouri ușoare de mătase care să permită trecerea aerului prin ele, veți îmbunătăți cu siguranță performanțele".

Discuțiile prietenești au continuat și nici venirea orei de masă nu i-a decis să părăsească velodromul. „Pentru cursele de șosea — spune Cijicov — antrenamentele se încep încă din iarnă, cu antrenamente de sală, gimnastică specială, cros, schi, patinaj etc. In vederea concursurilor este bine să te antrenezi chiar pe traseul pe care urmează să se desfășoare cursa. Așa, spre exemplu, pentru cursa Moscova-Harcov-Moscova, noi am făcut traseul în întregime la antrenament doar, cu o singură etapă, așa cum prevedea regulamentul".

...Ora mesei trecuse de mult și cicliștii discutau cu aprindere. Cicliștii noștri fruntași sunt dornici să învețe cât mai mult din minunata experiență a sportivilor sovietici, prietenii și oaspeții noștri dragi.

GH. ȘTEFANESCU
și H. NAUM

Sportivii noștri se mândresc cu ei

Ion Ciupea

Numele minerului stahanovist Ion Ciupea este bine cunoscut de toți oamenii muncii din țara noastră. Răsunătoarele succese obținute în producție de echipa eroicilor mineri din Curturiș-Șorecani, echipă care a luat-o cu hotărîre înaintea timpului, umplu de bucurie și mândrie inimile tuturor celor care luptă pentru bună starea poporului nostru muncitor.

Alungat de sărăcie din Buciumul Sălajului încă de când avea 11 ani, Ion Ciupea a cunoscut viața amară și la chiaburul Gheorghe Boc din Aghireș și la patronii minelor din Șorecani. Ziua de 23 August 1944 a însemnat o cotitură în viața sa. Crescut și educat de partid, minerul Ion Ciupea muncește din răsputeri pentru a da patriei cât mai mult cărbune.

Intrecerea socialistă devine metoda permanentă de muncă a echipei sale. Pentru a putea scoate cât mai mult cărbune din măruntaele pământului, Ion Ciupea aplică la înaintarea în mină metoda minerului sovietic Ivan Golovin, inițiatorul graficului ciclic în minerit. Folosind această minunată metodă de muncă Ion Ciupea a fost primul miner din țara noastră care și-a terminat planul pe acest an încă dela 16 Iunie a. c. In cinstea zilei de 7 Noembrie, el a început să lucreze în contul lunii August 1952.

Stahanovistul Ion Ciupea este și un bun sportiv, fiind responsabilul secției de popice și jucător în echipa colectivului sportiv din întreprindere.

Pentru frumoasele succese obținute în producție, stahanovistul sportiv Ion Ciupea a primit insigna de miner fruntaș, diploma de evidențiat în întrecere și a fost decorat cu „Ordinul Muncii".

Mihai Luca

Jucătorul de fotbal Mihai Luca, fundaș dreapta în echipa de fotbal „Flacăra" Mediaș, finalistă a Cupei R.P.R. este primul fotbalist fruntaș din țara noastră care poartă cu mândrie titlul nobil de stahanovist.

In producție, Mihai Luca lucrează la atelierul de sculărie dela fabrica „Partizanul Păcii" din Mediaș, având meseria de mecanic ajustor.

Conștient de faptul că alături de toți oamenii muncii, sportivii trebue să aducă o contribuție prețioasă la îndeplinirea și depășirea planului de stat, fotbalistul Mihai Luca muncește însuflețit de un înalt patriotism și obține rezultate care fac cinste colectivului sportiv din întreprindere.

Aplicarea metodelor sovietice de muncă este cheia succeselor pe care le obține stahanovistul Luca în producție. Urmând exemplul miilor de muncitori din țara noastră, care aplică metode sovietice, el a studiat și a pus în aplicare metoda inginerului D. Kuznețov dela uzinele de tractoare din Harcov, inițiatorul mișcării de recondiționare a sculelor. Roadele acestei munci se oglindesc pe graficul de producție, unde în dreptul stahanovistului Mihai Luca sunt trecute depășiri zilnice de 80—100%. Deasemenea el a fost evidențiat de mai multe ori pentru frumoasele succese pe care le-a obținut în producție.

Purtător al insignei G.M.A. cu calificativul excelent și jucător în echipa divizionară B de fotbal, stahanovistul Mihai Luca împletește armonios munca din producție cu sportul, își călește fizicul pentru munca de înaltă productivitate, pentru binele său și al patriei noastre dragi.

Activitatea sportivă pe meleagurile Bărăganului

Intinsurile nesfârșite ale Bărăganului au prins să se acopere cu un covor verde, mătăsos. Sunt primele firișoare de grâu, mlădițele fragede ale îmbelșugatelor holde din cel de-al doilea an al cincinalului. Și, în timp ce în fabrici și uzine fruntașii muncii au pășit de mult în anul 1952, primele fire de grâu vestesc victoria străduințelor depuse de oameni muncii de pe ogoare.

Regiunea Ialomița ocupă o parte importantă din mănoasa câmpie a Bărăganului, unde, până nu de mult țăranii trudeau ca robii pe moșiile întinse, de nu li se vedeau marginile, ale boierilor. Astăzi însă, când victoriile clasei muncitoare conduse de partidul nostru iubit au deschis pentru țărănimea muncitoare perspectivele unei vieți noi, când și aci au luat ființă înfloritoare gospodării agricole colective, țăranii muncitori încep să cunoască și să se împărtășească din bucuriile vieții, ale culturii, ale sportului. In satele și orașele regiunii, viața sportivă se desvoltă din zi în zi mai mult.

Urziceni, unul din raioanele acestei regiuni, se poate mândri cu o frumoasă activitate sportivă, datorită mai ales felului în care comitetul raional CFS și-a înțeles sarcina de organ de îndrumare și coordonare a muncii pe tărâm sportiv. Format dintr'un activ, înzestrat cu multă perseverență și dragoste de muncă, lucrând planificat, în colaborare cu comitetul raional UTM și păstrând o permanentă legătură cu masele, comitetul raional CFS Urziceni a reușit să desvolte dragostea de sport cu deosebire în rândurile tinerilor țărani muncitori. Realizările obținute în mediul rural, mai ales în colectivele de pe lângă gospodăriile agricole de Stat și SMT-uri, către care comitetul raional și-a îndreptat cu deosebire atenția, merită să fie scoase în evidență. Astfel, colectivul sportiv GAS-Gârbov, în care se duce o frumoasă activitate, a reușit să aibe, în cinstea zilei de 7 Noembrie, 8 purtători ai insignei GMA. La GAS-Balaciu, 21 aspiranți GMA participă cu însuflețire la trecerea normelor, iar în gospodăria agricolă colectivă din com. Movilița sportul a angrenat un mare număr de colectiviști. Participarea însuflețită a maselor de tineri țărani muncitori în „Cupa Satelor", introducerea complexului GMA în 17 colective sportive sătești, ca și depășirea cifrei de participanți la campionatul de cros pe echipe al RPR „Să întâmpinăm 7 Noembrie", constitue succese frumoase în munca, pe care o duce comitetul raional CFS Urziceni, pentru angrenarea maselor de țărani muncitori în sport.

Toate aceste realizări se datoresc mai ales intensei munci de teren duse de activiști comitetului, ajutați de o serie de activiști din colectivele sportive orășenești ca tov. Const. Gongu, președintele colectivului Spartac-Urziceni, sau tov. Procop Vasile, profesor de educație fizică. Astfel, comitetul raional CFS reușește lunar să cuprindă cam 80 la sută din colectivele sportive sătești. Totuși, mai sunt colective, cum ar fi GAS-Bărănești, în care activitatea sportivă pornită cu elan a stagnat apoi din cauze nejustificate.

Pe linia angrenării maselor în sport, comitetul raional CFS Urziceni a reușit să îndeplinească cifrele de plan, și, în unele sectoare chiar să le depășească (numărul de aspiranți GMA, clasificări, mobilizări la crosuri, numărul de cercuri sportive, etc.). Dar sunt sectoare, cum ar fi numărul de purtători de insigne GMA sau școlile de cadre sportive în care cifra de plan este încă foarte departe de a fi realizată. Și acest fapt este cu atât mai important, cu cât aceste sectoare privesc angrenarea efectivă a maselor, în activitatea sportivă și — respectiv — întărirea bazei organizatorice a muncii sportive din raion.

Aceste importante lipsuri trebue puse pe seama unei greșite orientări în muncă a comitetului raional CFS Urziceni. Angrenat în munca de desvoltare a activității sportive la sate, comitetul a neglijat munca în colectivele sportive sindicale, care, dacă ar fi avut o activitate normală, ar fi constituit un sprijin prețios și, în același timp, o bază de acțiune pentru răspândirea sportului la sate. Din păcate însă, colective sportive ca Spartac CAM, care nu are niciun aspirant GMA și absolut nicio activitate, sau Constructorul Fabrica de Țigle și Cărămizi, unde activitatea sportivă se duce, cu mult sub posibilități, nu pot constitui — din cauză că au fost lipsite de îndrumarea comitetului raional CFS — un sprijin în munca comitetului printre țăranii muncitori și un izvor de cadre voluntare. Deaceea și activul voluntar al comitetului — cu mici excepții — există doar pe hârtie.

La aceste lipsuri au contribuit și o serie de greutăți, pe care le întâmpină Comitetul raional CFS Urziceni, dintre care cea mai importantă este felul nejust, în care comitetul executiv al Sfatului Popular raional privește menirea activiștilor comitetului. Uitând de faptul că el trebue să-i ajute efectiv în muncă, comitetul executiv al Sfatului Popular raional le trasează adesea sarcini, care nu au nimic comun cu calitatea de activist sportiv. Comitetul executiv al Sfatului Popular Urziceni trebue să aibe în vedere faptul că, chiar dacă munca activiștilor comitetului CFS poate contribui la bunul mers al lucrurilor în alte domenii, cum ar fi de pildă, campania de însămânțări sau de strângere a bumbacului, ei nu pot fi întrebuințați în alte sectoare, decât în măsura în care aceasta nu este în dauna desvoltării activității sportive, care face parte integrantă din planul de stat.

Iată deci o serie de lipsuri, care umbresc frumoasele rezultate ale muncii Comitetului raional CFS Urziceni. La ele se poate adăoga slaba preocupare față de agitația vizuală, unul dintre cele mai importante mijloace de agitație și propagandă. La Urziceni de pildă, nu există nici măcar un singur panou cu insigna GMA, iar materialele propagandistice trimise de la centru — cum ar fi afișele — zac neîntrebuințate în birourile comitetului.

Pentru remedierea acestor lipsuri, comitetul raional CFS Urziceni va trebui să ceară sprijinul permanent al raionului de partid și să stabilească o strânsă colaborare cu comitetul executiv al Sfatului Popular raional și cu comitetul raional UTM. Deasemeni comitetul raional CFS Urziceni va trebui să-și creeze un larg activ voluntar, pe care să-l angreneze în munca de folosire a posibilităților locale, în vederea desvoltării activității sportive din raion. In toate aceste probleme, comitetul regional Ialomița este dator să sprijine mai temeinic raionul Urziceni, să-l controleze mai des în muncă și, mai ales, să contribuie mai mult la justa orientare a muncii activiștilor acestui raion.

Munca de până acum a activiștilor comitetului raional CFS Urziceni, dovedește dorința lor fierbinte de a contribui la întărirea activității de cultură fizică și sport. Rămâne ca lipsurile semnalate să fie înlăturate de îndată, pentru ca realizările lor de până acum să constitue o bază solidă pentru noi succese.

VASILE GODESCU